

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคเกษตรไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคเกษตรไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๑/๒๕๕๕ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ขอบข่ายพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคเกษตรไทย ดังนี้

นโยบายพรรคเกษตรไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

หัวใจของพรรคการเมืองคือนโยบาย หัวใจของประชาธิปไตยคือเกษตรกร และประชาชนต้องเป็นเจ้าของพรรค เพื่อแก้ปัญหาของชาติและพัฒนาชาติไปสู่ความเจริญ มั่นคงเหมือนกับประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย การกำหนดนโยบายจึงนับว่าสำคัญอย่างยิ่ง ต้องศึกษาวิเคราะห์สภาพความเป็นจริงของสังคม วิเคราะห์ปัญหาของชาติอย่างถูกต้อง ตลอดจนประยุกต์ความรู้ ความคิด ทฤษฎีการเมืองให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์และลักษณะพิเศษของชาติ เพื่อปฏิบัตินโยบายนั้นให้สำเร็จลุล่วงไป การกำหนดนโยบายเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาที่ผิดพลาดนั้นไม่อาจปรากฏผลเสียหายในระยะแรก แต่เมื่อนานไปกับเกิดผลร้ายอย่างยิ่ง ซึ่งกว่าจะรู้ตัวก็เกิดผลเสียหายประมาณค่ามิได้ ดังที่เราเคยประสบมามากมายในอดีต ปัญหาของชาติไทยเรามีมากมาย ซึ่งเมื่อสรุปประมวลเข้าด้วยกันแล้วแบ่งออกเป็นกลุ่มจะได้ ๕ กลุ่ม ดังนี้

๑. ปัญหาเศรษฐกิจ เช่น จะเน้นเกษตรกรและธุรกิจในรูปแบบผสมผสานและพอเพียง ปัญหาการขาดดุลการค้า ปัญหาเงินเฟ้อ ปัญหาสินค้าล้นตลาด ปัญหาคนว่างงาน ปัญหาหนี้สินของชาติ ปัญหาผลิตผลด้านการเกษตรตกต่ำ ปัญหาการผูกขาดจากการผลิต

๒. ปัญหาการเมือง เช่น ปัญหาความขัดแย้งแย่งชิงอำนาจทางการเมือง ปัญหาคอร์ปชั่นในวงการเมืองและราชการ ปัญหานักการเมืองใช้อำนาจไม่ถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตยไม่เป็นที่พึงของประชาชนที่แท้จริง ปัญหาการเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง

๓. ปัญหาสังคม วัฒนธรรม เช่น ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาโสเภณี ปัญหาเยาวชน ปัญหายาเสพติด ปัญหาการรับวัฒนธรรมชาติอื่นโดยไม่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติ ตลอดจนปัญหาอิทธิพลอำนาจมืดภายในชาติ

๔. ปัญหาแทรกซ้อน เช่น ปัญหาจราจร ปัญหาความมั่นคงชายแดน ปัญหาคนลักลอบเข้าเมือง ปัญหาค่าของเดือน ปัญหาของหนีภาษี ปัญหาโจรแบ่งแยกดินแดน ปัญหาแทรกซ้อนและอิทธิพลจากต่างชาติ

ปัญหาทั้งหมดนี้ล้วนรอการแก้ไข และทุกปัญหาเกิดขึ้นพร้อมๆ กันในชาติของเรา บางปัญหาที่หมักหมมมานานแสนนานในอดีตไม่สามารถแก้ไขได้จนกระทั่งบัดนี้ และปัญหาใหม่ก็เกิดเพิ่มขึ้นอีกทุกวัน เราคนไทยทุกคนต้องร่วมรับผิดชอบต่อชาติบ้านเมือง จะปล่อยให้รัฐบาลฝ่ายเดียวแก้อย่างโดดเดี่ยวโดยคิดว่ารัฐไม่ใช่หาได้ไม่ ต้องช่วยกันคิดหาทางออกทางแก้ไขที่เป็นไปได้ ในขณะที่ชาติอื่นเขาก้าวหน้าไปไกลแล้ว แต่ชาติของเรายังไม่ก้าวหน้าไปไกลเท่าที่ควรดังคนไทยหวังเอาไว้เลย หลักในการ

แก้ปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันมืออยู่ว่า เราจะต้องจับปัญหาเอกให้ถูกต้อง หากยังไปแก้ปัญหาอื่น แต่ไม่เน้นหนักในการแก้ปัญหาเอกหรือปัญหาปมเสียก่อน แล้วจะแก้ปัญหาอื่นไม่ตก และในการแก้ปัญหาจะแก้อย่างโดดเดี่ยวไม่ได้ต้องดู ความสำคัญของปัญหา ตลอดจนสภาพความเป็นจริงของสังคมด้วยจึงจะแก้ปัญหา ได้สำเร็จ “พรรคเกษตรไทย” ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาทั้งหลายของชาติดังกล่าว ตลอดจนพิจารณาบทเรียนในอดีตแล้วสรุปได้ว่าปัญหาเอกของชาติ คือ ปัญหา การเมืองการปกครองที่เราจะต้องเน้นหนักในการแก้ให้ได้ก่อน หรือเน้นหนักกว่า ปัญหาอื่นๆ เมื่อแก้ปัญหาการเมืองการปกครองได้แล้วปัญหาอื่นๆ ก็จะแก้ได้ง่ายขึ้น ฉะนั้น แนวนโยบายที่เป็นหลักนำของเกษตรไทย คือ ต้องแก้ไขปัญหาการเมือง การปกครอง ซึ่งเป็นปัญหาเอกของชาติได้สำเร็จเสียก่อนและแก้ปัญหาอื่นๆ ควบคู่ กันไปตามสภาพความเป็นจริงของสังคมของชาติ ในการกำหนดนโยบายเพื่อแก้ไข ปัญหาเอกหรือปัญหาการเมืองการปกครองนั้น ก็ต้องแก้ที่ต้นเหตุหรือรากเหง้า ของปัญหาการเมืองการปกครอง ซึ่งถ้าชี้ให้มองเห็นชัดยิ่งขึ้นก็คือระบบประชาธิปไตย ของไทยไม่สมบูรณ์นั่นเอง นโยบายหลักของพรรค “เกษตรไทย” จึงเน้นที่การแก้ ที่ระบบประชาธิปไตยที่ยังไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์เสียก่อน กล่าวคือ ให้การบริหาร ประเทศหรือการใช้อำนาจอธิปไตยเป็นไปตามหลักการที่ว่า เป็นการปกครองของ ประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนให้ปรากฏเป็นจริงแล้วก็จะสามารถ แก้ปัญหาอื่นๆ ของชาติให้ลุล่วงไปได้

นโยบายหลักของพรรค

“พรรคเกษตรไทย” ยึดแนวทางของลัทธิแนวทางประชาธิปไตยสากลที่ประกอบด้วยทฤษฎี รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์และปรัชญา โดยนำหลักการปกครองของระบอบ

ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ เช่น หลักอธิปไตยเป็นของปวงชนทุกชนชั้น หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย หลักการปกครองโดยการเลือกตั้ง รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของชาติอย่างถ่องแท้และประยุกต์ทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งความรู้ประสบการณ์และบทเรียน ตลอดจนสภาพความเป็นจริงสังคมไทยและสังคมโลก เพื่อแก้ปัญหาชี้ขาดและปัญหาอื่นๆ ของชาติให้ลุล่วงไป จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ๑๓ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
๓. นโยบายด้านสังคมวัฒนธรรมและวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาติ
๔. นโยบายด้านต่างประเทศ
๕. นโยบายด้านป้องกันประเทศและความมั่นคง
๖. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
๗. นโยบายการเกษตรและอุตสาหกรรม เศรษฐกิจการเกษตรและเศรษฐกิจ

พอเพียง ให้เกษตรกรทำการเกษตรแบบครบวงจร

๘. นโยบายด้านแรงงานสวัสดิการสังคม
๙. นโยบายด้านการศึกษา
๑๐. นโยบายด้านการกีฬา
๑๑. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๒. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ
๑๓. พรรคเกษตรไทยสนับสนุนพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

พ.ศ. ๒๕๕๒ อย่างเต็มรูปแบบ

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ปัญหาระบบการเมืองที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ ถ้าชาติของเราสามารถแก้ปัญหารบบการเมืองให้การปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ถูกต้องแล้วก็จะเป็นกุญแจดอกสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาอื่นๆ ได้โดยไม่ต้องเยิ่นพรรคเกษตรไทยจึงเน้นความสำคัญในการแก้ปัญหาระบบการเมืองด้วยนโยบาย ดังนี้

๑.๑ ให้อำนาจการบริหาร อำนาจตุลาการ และอำนาจนิติบัญญัติ เป็นของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติเป็นหลัก

๑.๒ ทำให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

๑.๓ แก่กฎหมายบางฉบับที่ล้าหลังและยังไม่เป็นประชาธิปไตยซึ่งยังใ้ช้อยู่ในปัจจุบันให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๑.๔ ให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนร่วมในทางการเมืองอย่างเหมาะสมเพิ่มเติมจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีเสรีภาพ

๑.๕ กระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาพัฒนาประเทศ

๑.๖ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาด

๑.๗ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่ประชาชน

๑.๘ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรประชาธิปไตยทั้งหลายของประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้นๆ อันจะพึงมี ตลอดจนส่งเสริม การแสดงประชามติที่ถูกต้องและเป็นประชาธิปไตย

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ทบทุนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ตรงกับ สภาพความเป็นจริง และขีดความสามารถของชาติ โดยยึดหลักการของระบบเศรษฐกิจ ทฤษฎีที่เหมาะสม มีแผนแน่นอนและสามารถปฏิบัติได้สำเร็จตามเป้าหมายธุรกิจ และเศรษฐกิจครบวงจรผสมผสานแบบพอเพียง

๒.๒ กำหนดมาตรการและวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการผูกขาดของ วิชากิจต่างๆ โดยเฉพาะวิชากิจใหญ่ๆ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาติ เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคาร และการขนส่ง ทั้งภายใน และภายนอกประเทศ

๒.๓ ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนาชาวไร่ มีกรรมสิทธิ์เป็นของตนเอง กำหนดพื้นที่ทางการเกษตร อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

๒.๔ พัฒนาระบบการบริหารรัฐวิชากิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่า หรือเทียบเท่าวิชากิจเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐวิชากิจเป็นหลักในการตรึงราคาสินค้า และรักษาเสถียรภาพของการตลาด

๒.๕ การกระจายทุนและระดมทุนเพื่อพัฒนาด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริหารเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้า และทันสมัย แหล่งทุนหลัก คือ ทุนภายในประเทศ สำหรับทุนต่างประเทศเป็นแหล่ง ที่ไม่มีเงื่อนไขทางการเมือง

๒.๖ พัฒนาและประยุกต์ด้านเทคโนโลยี โดยการสร้างนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร นักประดิษฐ์ และนักค้นคว้าวิจัยที่เป็นคนไทยให้พอเพียงกับการขยายตัวทาง เศรษฐกิจของชาติ

๒.๗ ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพ สูงสุดเป็นประโยชน์แก่สมาชิกและประเทศชาติอย่างแท้จริง

๒.๘ กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัด ยัดเยียดออกจากเมืองหลวงและเมืองใหญ่ๆ ปรับการขยายตัวของประชากรให้ สัมพันธ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขนาดของประเทศโดยวางแผนครอบครัว อย่างถูกต้อง

๒.๙ ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน ให้สูงขึ้น เพื่อสอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศและของโลก

๒.๑๐ ปรับปรุงการเก็บภาษีต่างๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม มาตรการ ควบคุมราคาสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการกำกับไรเกินควรและป้องกันการ กักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑๑ แก้ไขปัญหาการเงินการคลังให้สอดคล้องกับปัญหาทางเศรษฐกิจ และรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศโดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากล เป็นหลัก

๒.๑๒ ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะเงินฝืด โดยการจัดสรร งบประมาณรายจ่ายอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล รวมทั้ง การตรวจสอบการใช้งบประมาณแผ่นดิน อย่างเข้มงวด

๒.๑๓ รักษาดุลชำระเงินและดุลการค้าระหว่างประเทศให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชาติและสภาวะการณ์ของโลก

๒.๑๔ ร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศ โดยไม่เลือกกระบบสังคม ภายใต้อัตลักษณ์ของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง

๒.๑๕ ปรับปรุงหลักการมาตรฐานและวิธีการเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ ให้เสียเปรียบน้อยที่สุดและถูกต้องเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ

๒.๑๖ ปรับปรุงขบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และคล่องตัวมากขึ้น

๓. นโยบายด้านสังคมวัฒนธรรม

๓.๑ ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นจริง

๓.๒ ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณี เอกัตถนิยมและวัฒนธรรมอันดีของชาติ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมที่แพร่หลายจากต่างชาติ

๓.๔ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนาที่ประชาชนเลื่อมใสด้วยศรัทธา บริสุทธ์และให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างถูกต้อง

๓.๕ ปรับปรุงการแพทย์และการสาธารณสุข ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ โดยเน้นการสร้างสถานเอนามัยและโรงพยาบาลที่ทันสมัยในชนบทให้เพียงพอ

๓.๖ กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง โดยให้ทุกคนตระหนักว่า งานการเมืองเป็นเรื่องคุณธรรมและการเสียสละ โดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสม ในการเสริมสร้างความรู้ เน้นการปลูกฝังแก่เยาวชนตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจังและ ต่อเนื่อง

๓.๗ ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมสู่ความสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยสอดคล้องกับแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๘ ป้องกันและปราบปรามการผลิต การขาย และการเสพยาเสพติด ให้โทษอย่างเด็ดขาด

๔. นโยบายด้านต่างประเทศ

๔.๑ ดำเนินนโยบายอย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติ และลักษณะพิเศษของคนไทยโดยยึดหลักผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

๔.๒ กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศในโลก โดยไม่เลือกระบบสังคมที่แตกต่างกัน

๔.๓ ประสานงานการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดย กำหนดเป็นภาระกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๔.๔ ได้รับความช่วยเหลือจากต่างชาติโดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลาย ประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

๔.๕ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไข บรรดาสนธิสัญญาและการตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับนานาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและ สอดคล้องกับกาลสมัยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๔.๖ ร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

๕. นโยบายด้านการป้องกันประเทศ

๕.๑ พัฒนาพลังของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพสูงทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามทั้งจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบโดยให้ สมดุลกับกำลังทางเศรษฐกิจของสังคมแห่งชาติ

๕.๒ ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคง ของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมือง สังคมวัฒนธรรม

๕.๓ พัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลัก หรือประจำการ จะต้องยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้อง ฟื้นฟูอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกันและพัฒนาประเทศ

๕.๔ สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการ พึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

๕.๕ ปรับปรุงและเพิ่มเติมด้านสวัสดิการของทหารให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬา และอื่นๆ ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลง กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

๕.๖ สนับสนุนและส่งเสริมให้ทหารได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายใน และภายนอกประเทศอย่างกว้างขวาง ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกอย่างสูงในการ รับผิดชอบต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๕.๖ ปรับปรุงด้านสวัสดิการ ขวัญ และกำลังใจ ตลอดจนส่งเสริมอาชีพ
แก่ทหารผ่านศึก

๖. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติทั้งใน
ปัจจุบันและอนาคตอย่างแน่นอนและถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติ
และของโลก

๖.๒ ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่า
ของระบบนิเวศน์ รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

๖.๓ เร่งรัดและป้องกันปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งใน
ปัจจุบันและอนาคต

๖.๔ ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติ
ให้คืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้

๖.๕ พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์
สูงสุดโดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อม และมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงาน
หลักของชาติเป็นสำคัญ

๗. นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

๗.๑ ประกันการผลิตและราคาผลิตผลของเกษตรกร ชวนาชาวไร่
อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม

๗.๒ ปลดปล่อยภาระหนี้สินของเกษตรกร ชวนา ชาวไร่ ให้ทุเลา
เบาบางลงจนหมดสิ้นไป ด้วยวิธีการและขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๓ สนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทเข้มแข็งขึ้น ทั้งด้านการผลิต และการจำหน่ายตลอดจนการบริหารงานขององค์กร

๗.๔ ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้าของประเทศ โดยปรับอัตราภาษีเครื่องกล เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรเพื่อเพิ่มผลิตผลและคุณภาพให้สูงขึ้น

๗.๕ ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ยชีวภาพแทนการใช้ปุ๋ยเคมี สมุนไพรปราบศัตรูพืชราคาถูกมีคุณภาพดีโดยปลอดสารพิษ

๗.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเกษตรกรรายย่อยในชนบทของประชาชน เพื่อหารายได้เสริมครอบครัวและชุมชน

๗.๗ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๗.๘ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการส่งออกของอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมครัวเรือนของชุมชนในเมืองและในชนบท

๗.๙ เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภค ให้พอเพียงสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

๗.๑๐ ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพปกติตามมาตรฐานสากลด้วยมาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๘. นโยบายด้านแรงงานสวัสดิการสังคม

๘.๑ แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงานและสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๘.๒ ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้เพิ่มขึ้น และจัดการกีดกันการเข้าทำงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนขจัดการขูดรีดแรงงานให้หมดสิ้นไป ปรับปรุงค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพและความก้าวหน้ากับทางเศรษฐกิจของประเทศ

๘.๓ เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ

๘.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรม ที่เป็นประชาธิปไตยเป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

๘.๕ สนับสนุนการเคลื่อนไหวที่เรียกร้องความเป็นธรรมและผลประโยชน์ที่ถูกต้องตามกฎหมายของเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และผู้ใช้แรงงานทั่วไป

๘.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอาชีพแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

๘.๗ ให้การรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น

๘.๘ ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงานและมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคี ให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

๘.๙ จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

๕. นโยบายด้านกีฬา

๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก ที่แข่งขัน และที่พักผ่อนสาธารณะให้พอเพียง โดยเฉพาะในเมืองขนาดใหญ่

๕.๒ ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐานเพื่อการแข่งขันสมัครเล่นและอาชีพ ด้านการจัดงบประมาณอุดหนุนให้ดำเนินกิจกรรม ตลอดจนให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ และจัดการบริการ

๕.๓ สร้างขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬาที่นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศ และนักกีฬาที่ไปแข่งขันในนามของทีมชาติให้มีมาตรฐานการครองชีพและความมั่นคงในอนาคตดีขึ้น

๕.๔ ส่งเสริมการเล่นกีฬาของประชาชนตั้งแต่เยาว์วัยด้วยมาตรฐานการเล่นที่ถูกต้องเป็นสากล สนับสนุนการพัฒนาผลิดูอุปกรณ์กีฬาภายในประเทศให้ได้มาตรฐานและราคาถูก รวมทั้งตั้งศูนย์กีฬาระดับนานาชาติเพื่อเป็นที่ซ้อม ฝึกสอนและเก็บตัวนักกีฬาระดับชาติ

๑๐. นโยบายด้านการศึกษา

๑๐.๑ ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึง

๑๐.๒ ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น โดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญพัฒนาของสังคมและเศรษฐกิจ

๑๐.๓ สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน และสำคัญต่อการพัฒนาในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

๑๐.๔ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันและอนาคต

๑๐.๕ สนับสนุนให้ผู้ที่ยังมีโอกาสและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้นโดยพึ่งตนเอง

๑๐.๖ สร้างเสริมสวัสดิการขวัญกำลังใจ และประสิทธิภาพ ประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครู อาจารย์และบุคลากรทางด้านการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้มีความมั่นคงและภาคภูมิใจในวิชาชีพ

๑๐.๗ ปรับปรุงการบริหารและการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษา ให้ก้าวหน้าและคล่องตัว ตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑๑.๑ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑๑.๒ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของชาติกับนานาชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ

๑๑.๓ พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและปริมาณพอเพียง กับความต้องการของชาติ

๑๑.๔ สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของเอกชนให้มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในวิสาหกิจต่างๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

๑๒. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ

๑๒.๑ ปรับปรุงกฎหมาย ออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน ขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

๑๒.๒ ให้สตรีมีสิทธิสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

๑๒.๓ ค้ำครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคม ปกกันมิให้เด็กและเยาวชนสตรีไปประกอบธุรกิจทางเพศ

๑๒.๔ สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในการประกอบอาชีพและความมั่นคงปลอดภัย

๑๒.๕ สนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่มชมรมของเยาวชนและผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนส่งเสริมให้สื่อมวลชนมีบทบาทในการป้องกันการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเยาวชนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขรวมทั้งป้องกันการทุจริตแรงงานเด็กอย่างจริงจัง ค้ำครองและให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกหลอกลานทอดทิ้ง

๑๓. พรรคเกษตรไทยสนับสนุนพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างเต็มรูปแบบ โดยจะพัฒนาฟื้นฟูเกษตรกรแบบยั่งยืนและครบวงจร ๕ ลักษณะ ดังนี้

๑๓.๑ โครงการพัฒนาองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง

๑๓.๒ เกษตรกรแต่ละครัวเรือนเสนอปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ตามความเป็นจริง

๑๓.๓ โครงการรวบรวมรับซื้อผลผลิตของเกษตรกร

๑๓.๔ โครงการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต

๑๓.๕ โครงการจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกรถึงผู้บริโภคโดยตรง

ข้อบังคับพรรคเกษตรไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

หมวด ๑

บททั่วไป

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรคเพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารงานของพรรค คณะผู้จัดตั้งพรรคโดยความเห็นชอบของที่ประชุมจึงออกข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคเกษตรไทย พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้ชื่อ “พรรคเกษตรไทย” เรียกชื่อย่อว่า “ก.ท.” ใช้ชื่อในภาษาอังกฤษว่า “KASETTHAI PARTY” เขียนชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “K.T.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรค ความหมาย และตราขาง

(๑) เครื่องหมายพรรคเป็นรูปธงชาติไทย เกษตรกร และรวงข้าว มีชื่อพรรคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังภาพ

(๒) ธงชาติไทย หมายถึง ศูนย์รวมของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
เกษตรกร หมายถึง การทำเกษตรกรรมแบบเศรษฐกิจพอเพียง รวงข้าว หมายถึง
พืชที่เป็นผลิตผลหลักของประเทศ

(๓) ตราวงเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็นเครื่องหมายย่อ
ในลักษณะเดียวกันตาม (๑) หากแต่ใช้สีเดียวกัน ดังภาพ

ข้อ ๕ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรค ตั้งอยู่เลขที่ ๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลลาดหญ้า
อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ๓๑๑๕๐

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ
บริหารพรรค โดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖ สาขาพรรคเกษตรไทยได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกชื่อว่า
“พรรคเกษตรไทย” สาขาจังหวัด.....เขตเลือกตั้งที่.....โดยมีชื่อของ
ท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

ข้อ ๗ พรรคเกษตรไทยจะมุ่งเน้นความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
และต่างประเทศทั่วโลก โดยไม่เลือกการปกครองของสังคมที่ต่างกันเพื่อประสาน
และแลกเปลี่ยนผลประโยชน์

ข้อ ๘ อุดมการณ์ของพรรค คือ ระบบความคิดที่พรรคจะต้องยึดมั่น
ยืนหยัดและศรัทธาตลอดไป คือ

(๑) การเมืองและการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติและเทิดทูนไว้เหนือหัวของสมาชิกพรรคทุกคน

(๒) เศรษฐกิจระบบเสรีนิยมที่มีแผนสมบูรณ์ ป้องกันการผูกขาดปัจจัยการผลิตและวิสาหกิจสำคัญของชาติ

(๓) สังคมวัฒนธรรมประชาธิปไตยที่เพียบพร้อมด้วยเสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ คุณธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ และยึดหลักการอยู่ร่วมกันแบบแบ่งปันความสุขซึ่งกันและกันตามอัตภาพโดยไม่มีการแข่งขันวรรณะ

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความสามารถ มีความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และส่งเสริมให้มีมาตรฐานของระบบการทำงานทั้งในระบบงานของเอกชน และในหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๕ สมาชิกพรรคเกษตรไทย มี ๓ ประเภท

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

(๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรคหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็นสมาชิก โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุงพรรค

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้ และต้องเสียเงินบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๒ สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้โดยไม่เสียค่าบำรุงพรรค

ข้อ ๑๓ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติด

และของมีนเมาอย่างรุนแรง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

(๙) ศรัทธาในอุดมการณ์ แนวทาง และนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๔ บุคคลผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๓ ประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค

แล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

การอนุมัติรับเข้าเป็นสมาชิกพรรคตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคตามวรรคแรกให้ถือว่าผู้สมัครได้เข้าเป็นสมาชิกของพรรคนับแต่วันที่เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคได้ประทับรับใบสมัครนั้นแล้ว

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าห้าคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นนั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๓

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๒

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญและศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคเกษตรไทยให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรค และมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรคและมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงทะเบียนรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิเสนอข้อคิดเห็นส่วนตัวอันเป็นประโยชน์ต่อพรรคหรืออภิปรายในที่ประชุมพรรคตามวาระในเรื่องการบริหารและการปฏิบัติงานอื่นๆ ของพรรค

(๒) มีสิทธิที่จะได้รับการยกฐานะขึ้นไปเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค หรือได้รับการเลือกเป็นผู้แทนพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๓) มีสิทธิได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาคภายในขอบเขตที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยรับรอง และข้อบังคับพรรคกำหนดไว้

(๔) มีสิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้ ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชน สามารถชี้แจงนโยบายพรรค และเป้าหมายของพรรคให้ประชาชนเข้าใจและทำให้พรรคได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

(ง) เป็นผู้ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่องจนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง และยึดมั่นต่อวินัยและจรรยาบรรณของพรรค

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรคหรือสมาชิกหรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กร ชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟัง การอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคเกษตรไทยให้เป็นพรรคการเมือง ที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืน ต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและ ประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อ บุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิด ของสมาชิกพรรค ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้ง ให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่
ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผย
ต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรค
ที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมือง
มีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง
ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำคัญในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- (๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ
และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรค
อย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพ
ของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ
และมีความรักชาติหวงแหนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ
สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี บริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณยูกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรค ต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบห้าคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่ กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตาม ข้อ ๒๖

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็น กรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณานุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ต่อทางราชการ

- (๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม
- (๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก
- (๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรค
ชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค
และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไป
ตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกิน
วงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี
รายชื่อโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรค
ยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต
เลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนด
ในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติกรตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนาจการต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรค เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่พรรค ลูกจ้างประจำหรือชั่วคราวพรรค

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบ และข้อบังคับพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่พรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการบริหารของพรรคหรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินเจ็ดสิบวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ข) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่า การดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ข) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เหนรัญญิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกงมติที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่างๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค

มอบหมาย

(๓) กรรมการบริหารอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรคและคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหารือภายในพรรคย่อมกระทำได้ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๔ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักของพรรคในการดำเนินกิจการของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

(ก) หัวหน้าพรรค

(ข) รองหัวหน้าพรรค

- (ค) เลขานุการพรรค
- (ง) รองเลขานุการพรรค
- (จ) เภรัณยูภิการพรรค
- (ฉ) โฆษกพรรค
- (ช) กรรมการบริหารอื่นๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักที่ดำเนินกิจการของพรรคในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลงานของพรรค ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ของพรรค ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องทั้งงานประจำตามมติของพรรคที่ได้มีมติกำหนดไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาที่ปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรการเมืองต่างๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการการของพรรค

ข้อ ๓๖ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค ในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสมและให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๗ การจัดตั้งคณะกรรมการการของพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธาน เลขานุการ รองเลขานุการ และกรรมการอื่นๆ รวมแล้วไม่เกินสิบคน และอยู่ในวาระเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรควันแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๘ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และพร้อมที่จะบรรยายสรุปข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล และเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและต่อสาธารณชนหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาล ตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่สมาชิกและสาธารณชนในนามของพรรค

ข้อ ๓๕ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการการของพรรคให้ถือเป็นสิทธิของพรรค ผู้ใดจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้รับการยินยอมจากพรรคแล้ว ย่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาวะและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๑ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทุ้ง ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรครวมทั้งประสานงานต่าง ๆ ด้านรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๕

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๒ สำนักงานใหญ่ของพรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคอยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค และผู้ช่วยห้าคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงาน ดังนี้
ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) การเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติและในการรณรงค์

หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(ก) บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

(ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานสมาชิก

(ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ

(ข) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

(ก) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา รัฐสภา และกรรมาธิการ

(ข) ติดตามวาระการประชุมสภา รัฐสภา และผลการประชุมสภา

หรือรัฐสภา

(ค) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมการของพรรคและกรรมการรัฐสภา

ของพรรค

(๓) งานประสาน

(ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค
ผู้บริหารพรรค กรรมาธิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(ก) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(ค) ประสานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่นๆ ตลอดจนองค์กร

เอกชน

(ง) จัดทำแผนงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

(ก) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้

(ข) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่างๆ

(ค) งานบริการด้านกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) จัดทำเอกสารวิชาการต่างๆ

(ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน

(ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(จ) จัดระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค และประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขานุการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ ตามความจำเป็นของงานที่เข้าสู่พรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๔ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรค ในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในความกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ สำนักงานสาขาพรรคมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำบัญชีรับ-จ่ายเงินของสาขาพรรค

(ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค

(ค) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรค และให้ความรู้
ทางการเมือง แก่ประชาชนในท้องถิ่น

(ข) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ค) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(ก) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการ
ต่อไป

(ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(ค) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรคเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

(ก) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(ข) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

(ค) บริการจัดพิมพ์รับ-ส่งเอกสาร

การแบ่งแยกงานในสาขาพรรคให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการสาขาพรรค

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๖ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๗ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรคมีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรค ผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๘ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๔๙ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๐ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรค

ข้อ ๕๑ ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรก

ที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงาน
ด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๒ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติหรือการเสนอกระทู้
เรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจน
การอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภาให้เป็นไปตามมติ
ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติ
ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้น
จะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

ข้อ ๕๓ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองอื่น ๆ
ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใด
หรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณา
อนุมัติตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร
อยู่ในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ไม่น้อยกว่าสิบห้าคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรก
ต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๕ การจัดตั้งสาขาให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มดำเนินการจัดตั้งสาขารวบรวมสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคนขึ้นไป โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๕๖ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ได้จัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในสามสิบวันและเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมสาขาพรรคดังกล่าวต้องมีสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นเข้าประชุมไม่น้อยกว่าสิบห้าคนขึ้นไป

ข้อ ๕๗ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้ว ภายในกำหนดระยะเวลาห้าปีให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๘ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ

คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๕๕ ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ อีกจนครบตามข้อ ๕๔

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๐ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๕๘ (๗) ตามที่กำหนด

ข้อ ๖๑ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับการเลือกตั้งตามข้อ ๕๘ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการสาขาพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
 - (๔) จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
 - (๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป
 - (๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณาและอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือสมาชิกในเขตพื้นที่ของแต่ละสาขาพรรค
 - (๗) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของสมาชิกเพื่อดำเนินการแก้ไขแล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นกรณีไป
 - (๘) รับผิดชอบในการสร้างสาขาพรรคให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชน และขยายจำนวนสมาชิกให้มากขึ้น
 - (๙) คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งของสาขาพรรคเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา
 - (๑๐) การโยกย้ายที่ทำการสำนักงานสาขาพรรคให้ขึ้นไปตามมติของคณะกรรมการสาขาพรรคและรายงานให้สำนักงานใหญ่พรรคทราบภายในสิบห้าวันหลังจากมีมติย้ายที่ทำการแล้ว
 - (๑๑) หน้าที่อื่น ๆ ตามกฎหมายกำหนด
- ข้อ ๖๒ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
- (๑) ครบวาระ
 - (๒) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด
 - (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นตำแหน่งทั้งคณะให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๓ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๒
- (๓) ลาออก
- (๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งมิชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๖๔ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๕ ให้จัดประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๖ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๗ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๔ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๙ ในการประชุมใหญ่พรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๘ มาประชุม ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๐ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือรองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาหรือรองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานและให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๑ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจกรรมอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๑๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ของพรรคทุกครั้งให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากคณะกรรมการบริหารพรรคจำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๔ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่ง
ของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๖ ในสมัยประชุมรัฐสภาหัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม
ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใด
คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานที่ประชุมแทนและให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม
แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรค
คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๗ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด
จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๘ ในสมัยประชุมรัฐสภาหัวหน้าพรรคหรือเลขานุการพรรคอาจเรียกประชุม
คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็น

และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานที่ประชุมแทน และให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๑๖ มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๑๗ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๘ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีกรรมการในขณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในขณะนั้น ๆ จึงจะครบองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรค

เรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน คณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธาน สาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณา เรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการ สาขาพรรคเรียกประชุมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระ การประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้ เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๔ ญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุมวิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรคประกอบด้วย สมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๖ ในการประชุมใหญ่ของสาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๕ มาประชุมไม่น้อยกว่าสิบห้าคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘๗ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๘๘ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๙ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๐ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษ อีกทั้งได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกว่า

กึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๑ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๒ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ พรรคและสาขาพรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากคำบำรุงของสมาชิก
- (๒) รายได้จากกรรมาการบริจาคนโดยไม่วัดต่อกรรมาการ
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกรรการอื่น ๆ ที่ไม่วัดต่อกรรมาการ
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

โดยรัฐ

หัวหน้าพรรคต้องจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคนซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงินและรายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่ในการบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสิทธินั้นก่อนจึงลงบันทึกลงในบัญชีและในกรณีที่ไม่อาจคิดเป็นมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างใดอย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิก ซึ่งได้รับการบริจาค ต้องนำส่งบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญกษาปณ์ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับบริจาคมาให้หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีพร้อมส่งสำเนابخชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๔ ราชจ่ายของพรรค มีดังต่อไปนี้

(๑) ราชจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) ราชจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๕ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้สอย และค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่นๆ

ข้อ ๕๖ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรค ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๕๗ การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และรายรับซึ่งได้จากการสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๕๓ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนทั่วไป

ข้อ ๕๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรค จัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรค ประกอบด้วย

(ก) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(ค) บัญชีแยกประเภท

(ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคนำสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินประจำทศวรรษครบหกเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วยงบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรค ส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมทั้งรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรค ดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วย ในทศวรรษปฏิทิน โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้อง เสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ ของพรรคอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกษาปณ์พรรค และ ให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงาน การใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกทศวรรษปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่น ต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๕ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำ อันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่า ยี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๐ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๘๘ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวน ต่อหัวหน้าพรรคเพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการ พิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๑ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง ข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๒ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใด อย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษโดยการลบชื่อสมาชิก ผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียนให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๐๓ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๑๐๒ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๔ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรคหรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนน โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๖ หากมีปัญหาคงต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๗ โดยที่พรรคเกษตรไทยมีความมุ่งหมายที่จะสร้างสรรค์สังคม ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้เป็นผลสำเร็จและมั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้คงอยู่ประชาชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๘ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ บริหารพรรค

ข้อ ๑๐๙ ในกรณีที่พรรคถูกยุบเลิกให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของ สภากาชาดไทยหรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเกษตรไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคเกษตรไทยจำนวนทั้งสิ้น ๑๐ คน คือ

๑. นายอิทธิพล สุขขำ	หัวหน้าพรรค
๒. นายทรงเดช สุขขำ	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายรังสิมันต์ สุขขำ	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายยัง เทียนมณี	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายจิตติกรณ์ เทศศรีเมือง	เลขาธิการพรรค
๖. นายสิทธิพร พรหมโสด	รองเลขาธิการพรรค
๗. นางปวีณกานต์ เทียนแก้ว	เหรัญญิกพรรค

๘. นายอุตร จำปางาม โฆษกพรรค
๙. นายชอน เหมือนเกตุ กรรมการบริหารพรรค
๑๐. นางสาวสุพัตรา จำปางาม กรรมการบริหารพรรค
จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ปริญญา นาคฉัตรีย์

กรรมการการเลือกตั้ง ทำหน้าที่แทน

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง